

ליקוטי מזהר"ן

תורה יח

**לטייל
בתורתו**
פרוייקט לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מזהר"ן

מהדורת "וכלכתך בדרך"

טעמו וראו כי טוב ה'
04-627-73-13

ק
לטייל
בטוהר

דברי פתיחה

ברגשי סיפוק ושמחה הננו להגיש בזאת בפני כלל אנשי שלומינו היקרים, לומדי ומעייני תורת הצדיק, מהדורת "ובלכתך בדרך" מיוחדת של תורה י"ח - במסגרת פרויקט 'לטייל בתורתו', לעידוד לימוד ליקוטי מוהר"ן בעמקות ובהתבוננות, כרצון רבינו הק'.

מטרת הדפסה זו הינה לאפשר לכל ההולכים עם התורה לשאת בכיסם את התורה לכל מקום - 'ללכת עם התורה' פשוטו כמשמעו - בלכתם בדרך, בנסיעות וברגעים של פנאי - על מנת שנוכל כולנו כאחד לטייל בתורת הצדיק ולעיין בה תמידין כסדרן, בכל עת ובכל שעה.

בסוף הקונטרס, אחרי התורה, הותרנו דפים ריקים לרשימת שאלות ותמיהות המתעוררות במהלך הלימוד - וכבר נודע בשער בת רבים התועלת העצומה שיש בלימוד באופן זה של ציון הקושיות המתעוררות תוך כדי לימוד ה'תורה', שבכך שמים לב לדברים הנראים כמיותרים או כתמיהים וככל שלומדים יותר את התורה נוכחים לראות איך כל דבריו של רבינו מכוננים ומדוקדקים עד לאחת, ובכך זוכים להתענג על היופי הנפלא הגנוז בכל תורה.

מי ייתן שנוכה לעסוק ולהעמיק חקור בתורת הצדיק - כפי שגילה לנו רבינו כי פניו שכלו ונשמתו של הצדיק גנוזים בכתביו, וכפי שגילה לנו התלמיד הגדול מוהרנ"ת כי בפרט לאחר הסתלקות הצדיק עלינו "לְחַפְּשׁוֹ וּלְבַקְּשׁוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר... לְסַלֵּס לְחַפְּשׁ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה... וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן הַרְבֵּה לְפָנָיו ה' יִתְפַּרֵּךְ עַד שְׂיִזְרִיד דְּמַעוֹת הַרְבֵּה עַד שְׂיִשְׁפֹּךְ לְבוֹ כַּפָּיִם לְפָנָיו ה' עַד שְׂיִזְכֶּה לְמַצָּא וּלְהַשִּׁיג פְּנִימִיּוֹת פְּנֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שְׂוֵהוּ בְּחִינַת הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ, כִּי עֵקֶר הַצְּדִיק הוּא תוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שְׂשֵׁם גְּנוֹז רֹחַ הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ" (לקוטי הלכות חו"מ - שלוחין ה יב).

ביקרא דאורייתא,

מערכת 'תמימי דרך' כולל ליקוטי מוהר"ן

וצדקתו עומדת לעד

ככתר עלי ראש גיליון תורה זו, יונצח לשם ולתפארת הוד, האי תלמיד חכם גאון מופלא ומופלג, ירא ושלם, דבוק בתורת הצדיק בכל לבו ונפשו, באהבתה שגה תמיד וכל חפציו לא שווו בה, זכה וזיכה רבים

הרב החסיד

רבי שלמה אהרן
ב"ר מרדכי הלוי גוטליב ז"ל

אשר עסק כל ימיו בלימוד תורת הצדיק
בעמקות ובהתבוננות

זכות לימוד תורת הצדיק תעמוד לעילוי נשמתו,
לזכרון עולם ולמזכרת נצח

ת.ג.צ.ב.ה.

תורה יח

קרטליתא

רַבִּי יוֹנָתָן מִשְׁתַּעֵי: זְמַנָּא חֲדָא הָוָה
 קְאִזְלִינָא בְּסִינְתָא, וְחִינֵן חֲחוּא
 קְרִטְלִיתָא, דְּחֹוּ מִקְבְּעֵי בַּהּ אֲבָנִים
 טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְחֲדָרֵי לָהּ מֵינֵי
 דְּכֹרֵי דְּמִקְרֵי בִירְשָׁא. נְחִית בַּר
 אֲמֹרָאֵי לְאַתְוֵי, וְרַגְשׁ, וּבְעֵי דְנִשְׁמִטָּה
 לְאַטְמִיָּה, וְזֶרֶק זִיקָא דְחֲלָא וּנְחָת. נִפְק
 בְּרַת קָלָא וְאָמַר: מַאי אֵית לְכוּ בְּחֲדֵי
 קְרִטְלִיתָא, דְּדְבִיתָחוּ דְרַבִּי חֲנִינָא בֶן
 דּוּסָא, דְעֵתִידָהּ לְשֻׁדָּא תְּכַלְתָּא בַּהּ

לְצַדִּיקֵי לְעֵלְמָא דְאֵתֵי (בְּבֹא בִּתְרָא
 ע"ד)

רְשָׁבִ"ם: קְרִטְלִיתָא, אֲרָגָו: דְּמִקְרֵי בִּירְשָׁא,
 כְּדֵי שְׂמוֹ: בַּר אֲמוֹרָאֵי, אָדָם שְׂיֹדַע לְשׁוֹט
 בַּמַּיִם: בְּעֵי דְנִשְׁמִיטָה לְאַטְמָא, שְׁבִקֵּשׁ לְחֲתוּדֵי
 יִרְכוּ: זֶרֶק לֵה חֲלָא, חֲמִץ, וּבִרַח מִרִּיחוֹ לַיָּם:
 לְמִשְׁדֵּיָא בַּהּ, לְחֲצֻנֵיעַ בּוֹ

לְשׁוֹן רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה

רַבֵּי יוֹנָתָן מְשַׁתְּעֵי: זְמַנָּא חֲדָא הוּי קֹאזְלִינָא
 בְּסַפִּינְתָא, וַחֲזִינָא הָאֵי קְרִטְלִיתָא זְכוּ

א. דַּע, כִּי לְכָל דְּבַר יֵשׁ תְּכֻלִּית וְלִתְכֻלִּית
 יֵשׁ עוֹד תְּכֻלִּית אַחֵר גְּבַתָּ מֵעַל גְּבַתָּ
 לְמִשְׁלָל: תְּכֻלִּית בְּנִין הַבֵּית כְּדֵי שְׂיִהֵא

לְאָדָם מְקוֹם לְנוּחַ וְתַכְלִית הַמְּנוּחָה בְּיַד
 שְׂוִיכָל בַּבַּח הַזֶּה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם וְתַכְלִית
 הָעֲבוּדָה וְכוּ וְתַכְלִית שֶׁל כָּל דִּבְרַי הוּא
 מִחֲדָבָר לְהַמְחִשְׁבָה וְהַשְׁכָּל יוֹתֵר מִהַדְּבָר,
 שְׁוִיחַ הַתַּכְלִית [מוֹשֵׁג בְּאִמְצָעוֹתָיו] כִּי
 מִמֶּנּוּ וְקָרוֹב הַתַּכְלִית לְהַמְחִשְׁבָה בְּקָרוֹב
 יוֹתֵר מִהַדְּבָר כִּי סוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה
 תִּתְחַלֵּה נִמְצָא שֶׁהַסּוֹף וְהַתַּכְלִית הוּא תִּתְחַלֵּה
 בְּמַחֲשָׁבָה וְקָרוֹב לָהּ וּמִהַתַּכְלִית נִשְׁתַּלְשֵׁל
 הַמַּעֲשֵׂה לְמִשְׁלָל: כְּשֶׁעוֹלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְבָנוֹת
 לוֹ בֵּית בְּוֹדָאֵי הַבַּיִת אֵינּוּ נִבְנֶה בְּבֵת אַחַת
 אֶלָּא צָרִיךְ לְהַכִּיֵּן עֵצִים וְלִסְתֵּת וְלְבָנוֹת כָּל
 עֵץ וְעֵץ לְפִי צָרְכּוֹ וְאַחַר כֵּן נִבְנֶה וְנִשְׁלָם
 הַבַּיִת נִמְצָא שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת שֶׁהִיא תַּכְלִית
 הַבְּנִיָּן וְסוֹפוֹ הִיא בְּמַחֲשָׁבָה תִּתְחַלֵּה נִמְצָא

שְׁהִתְכַּלִּית הוּא קָרוֹב לְמַחְשָׁבָה בְּיוֹתֵר
מֵהִתְחַלֵּת הַמַּעֲשֵׂה

ב. וְדַע, שְׁהִתְכַּלִּית שֶׁל הַבְּרִיאָה הוּא
שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא וְאִי אֶפְשָׁר לְקָרֵב זֹאת
הַתְּכַלִּית לְמַחְשָׁבוֹת בְּנֵי אָדָם כִּי זֹאת
הַתְּכַלִּית עָלְיוֹ נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ס"ד) : "עֵינַי
לֹא רָאִיתָה וְכוּ" אֲבָל הַצְּדִיקִים בְּאֵמֶת
גַּם הֵם יְכוּלִים לְתַפֵּס בְּמַחְשַׁבְתָּם תְּכַלִּית
עוֹלָם הֵבֵא וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְפִי
שִׁרְשׁוֹ שִׁישׁ לוֹ בְּתוֹךְ נְשִׁמַּת הַצְּדִיק בֵּן
מִקְבֵּל מִמֶּנּוּ גַם בֵּן זֹאת הַתְּכַלִּית כְּפִי
הַפֶּרֶת הַפֶּעַם בְּרַחֲמָנוֹת הֵינּוּ כְּשֶׁבֵא אָדָם
לְכַלֵּל פֶּעַם לֹא יַפְעַל בְּכַעְמוֹ שׁוֹם אֲכֻזְרִיּוֹת
וְאֲדַרְבָּא, יִמְתִּיק הַפֶּעַם בְּרַחֲמָנוֹת בְּכַחֲנִית:
"בְּרַגְזֵי רַחֵם תִּזְכּוֹר" (חֲבִקוּק ג) וְעַל יְדֵי זֶה

נַעֲשֶׂה עֲטָרָה לְעַנְוִים הַבּוֹרְחִים מִכְבוֹד
וְשָׂרָרָה וְעוֹשִׂין עֲצָמוֹן בְּשִׁירִים וּבְשִׁנְתֵי עֲטָרִין
בְּעֲטָרָה שֶׁל רַחֲמָנוֹת בְּבַחֲיִנוֹת (תְּהִלִּים ק"ג)
: "הַמַּעֲטָרְכֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים" אַזִּי מְקַבְּלִין
אֶת הַכְּבוֹד וְהַשָּׂרָרָה בְּעַל פְּרָחִים וְזֶהוּ
(יִשְׁעֵיהוּ כ"ח) : "עֲטָרַת צְבִי לְשֹׂאֵר עַמּוֹ"
לְמִי שֶׁמְשִׁים עֲצָמוֹ בְּשִׁירִים (מִגְּלָה ט"ו) : כִּי
זֶה שֶׁהַצַּדִּיק בּוֹרַח מֵהַשָּׂרָרָה וְהַכְּבוֹד וְאֵינוֹ
רוֹצֵה לְהִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם זֹאת הַמַּחֲשָׁבָה
בָּא לָהֶם מִבַּחֲיִנַת הַסְּתֵרֶת פְּנֵי הַשֵּׁם עַל
יְדֵי מַעוֹט אֲמוֹנָה שֵׁישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לְפִי רַב
הַתְּפִירָה, חֵם וְשָׁלוֹם בֵּין הַסְּתֵרֶת פְּנֵי הַשֵּׁם
וְאֵין רוֹצֵה לְהִנְהִיג אוֹתָם וְהַהֲסָתָרָה הַזֹּאת
הִיא בַּחֲיִנוֹת בְּעַסּוֹ וְחֵרוֹן אַפּוֹ הַבָּא עַל
יְדֵי עֲבוֹדַת אֱלִילִים כְּמֵאֵמֶר: כָּל זְמַן שֵׁישׁ
עֲבוֹדַת אֱלִילִים בְּעוֹלָם, חֵרוֹן אַף בְּעוֹלָם

(ספרי פְּרִשְׁת רֵאָה) וְאָפְלוּ כְּשֵׁאִין עֲבוֹדַת
 אֱלִילִים בְּעוֹלָם אֱלֹא שְׁהֶאֱמוּנָה אִין כָּל כּוֹד
 בְּשִׁלְמוֹת אִז גַּם בֵּן הַחֲרוֹן אַף וְהִסְתַּרְתּוּ לְפִי
 הַתְּמַעֲטוֹת הָאֱמוּנָה וּמַחֲמַת שְׁחֲרוֹן אִפּוּ
 כְּרַגַּע כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים ל) : "כִּי רַגַּע
 בְּאִפּוּ" עַל יְדֵי זֶה אִין נִרְגַּשׁ אֱלֹא כְּשֵׁישׁ
 עֲבוֹדַת אֱלִילִים בְּעוֹלָם אֲבָל בְּלֹא עֲבוֹדַת
 אֱלִילִים אֱלֹא בְּחֶסְרוֹן מִשְׁלֵמוֹת אֱמוּנָה
 אִזי בּוֹדֵאי אִינוּ נִרְגַּשׁ מְעַט הַחֲרוֹן אַף
 שְׁבַחֲחֵק הַרְגַּע וְאִין נִכְרַת הַסְּתַרְתּוֹת פְּנֵי הַשֵּׁם
 אֲבָל הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שֶׁל הַחֲרוֹן אַף כְּשֶׁבֵּא
 לְהַצְדִּיקִים אִזי מִסְתִּירִים פְּנִיָּהֶם מִהָעוֹלָם
 וְאִינָם רוֹצִים לְהִנָּהִיג אֶת הָעוֹלָם וּמַחֲמַת
 שְׁחֲרוֹן אַף הוּא מְעַט מִן הַמְּעַט מִחֲחֵק
 הַרְגַּע עַל יְדֵי זֶה אִינָם תּוֹלִים הַסְּתַרְתּוֹת
 פְּנִיָּהֶם בְּרַגְזוֹ אֱלֹא תּוֹלִים הַסְּתַרְתּוֹת פְּנִיָּהֶם

בְּקִטְנוֹתָם וְעוֹשִׁים עֲצָמֹן כְּשִׁירִים וְאוֹמְרִים
 שְׂאֵינָם רְאוּיִין לְהִנְהִיג הָעוֹלָם וּבְאַמַּת גַּם
 הֵם אֵינָם יוֹדְעִים וּמְרַגְּשִׁים אֶת הַחֲרוֹן אַף
 כִּי הוּא מַעֲט מִן הַמַּעֲט

וְזֶהוּ: כְּשֶׁהֶקְטִין מִשָּׂה אֶת עֲצָמוֹ מִלִּילָד
 לְמִצְרִים וְלִהְיוֹת מִנְהִיג אָמַר (שְׁמוֹת ג):
 "מִי אָנֹכִי כִי אֵלֶיךָ אֵל פְּרַעֲה", וּשְׂאֵר דְּבָרָיו
 כְּתוּב (שָׁם ד): "וַיִּתֵּר אַף הַ בְּמִשָּׁה" פְּרוּשׁ:
 זֵאת הַהֶקְטָנָה שְׁלֵא רָצָה לִהְיוֹת מִנְהִיג זֶה
 מִחֲמַת שְׁנֵשֶׁת־לְשָׁל בּוֹ חֲרוֹן אַף הַ בְּנ"ל
 אֲבָל עַל יְדֵי שְׁנִמְתָּק הָרְגֵז וְהַחֲרוֹן אַף עַל
 יְדֵי רַחֲמָנוֹת בְּנ"ל אִזּוֹ נִמְתָּק הַחֲרוֹן אַף
 שְׁיֵשׁ בְּתוֹךְ הַצְּדִיקִים עַל יְדֵי הַרַחֲמָנוֹת וְאִזּוֹ
 הַרַחֲמָנוֹת גּוֹבֵר עֲלֵיהֶם וּמְרַחֲמִים עַל הָעוֹלָם
 וְנִתְרַצִּים בְּהִנְהִגְתּוֹ וּמְקַבְּלִים עַל עֲצָמֹן

הַשְּׂרָרָה שֶׁל הַהֲנַהֲגָה וּבִזְאת הַרְחֻמְנוּת
 הֵם מְנַהִיגִים אֶת הָעוֹלָם בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעֵיהוּ
 מ"ט) : "כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהִיגֵם" נִמְצָא שֶׁזֹּאת
 הַרְחֻמְנוּת הִיא עֲטָרָתָם שְׁמַעְטָר אוֹתָם
 בְּמִדַּת מַלְכוּת וּמְנַהִיג

זֶה בְּחִינַת: קְרִטְלִיתָא דְמִקְבְּעֵי בַּה אֲבָנִים
 טוֹבוֹת. קְרִטְלִיתָא פִּירֵשׁ רַש"י: אֲרָגוּ אֲרָגוּ
 זֶה בְּחִינַת רָגוּ הַנ"ל וְאֲבָנִים טוֹבוֹת זֶה
 בְּחִינַת עֲטָרָה הַנ"ל בְּחִינַת רַחֲמָנוּת הַנ"ל
 וְהִדְרֵי לָהּ מִיַּיִ דְּכֹרֵי דְמִקְרֵי בִירְשָׁא זֶה
 בְּחִינַת אֱמוּנָה בְּמֵאמֵר (מְגִלָּה י:) : "תַּחַת
 תִּנְעָצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ", זֶה מְרַדְּכֵי וְנִקְרָא
 יְהוּדֵי עַל שֵׁם שְׁכַפֵּר בְּעִבּוּדַת אֱלִילִים
 בְּמֵאמֵר (שָׁם י"ג) : כָּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדֵם
 נִקְרָא יְהוּדֵי

ג. וְלַפְעָמִים חוֹשֵׁב אָדָם בְּעֶצְמוֹ שְׂיֵשׁ לוֹ
רַחֲמָנוּת עַל הָעוֹלָם וְרוֹצֵה בְּהַנְהַגָּתוֹ
וּבַאֲמַת זְהוּ הָרוֹדֵף אַחַר הַכְּבוֹד וְתוֹלָה
רְדִיפָתוֹ בְּרַחֲמָנוּת וּבַאֲמַת הוּא רַחוּק
מִרַחֲמָנוּת הַזֶּה כִּי כָּל זְמַן שָׂאִין לְאָדָם
אֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת שָׂאִין שִׁלְמוֹת אַחֲרָיו בּוֹדָאי
אִין לוֹ לְקַבֵּל הַמְּלוּכָה וְהַתְּנַהֲגָה וְאֶפְלוּ מִי
שֶׁמֵּאֲמִין בְּאִיזָה דְּבַר שֶׁהוּא מִדְּרָכֵי הָאֱמָרִי
(עֵיין תּוֹסֵפֶת א שֶׁבֶת פ ז ח) אֵף עַל פִּי
שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹדָאי אִין
לוֹ לְקַבֵּל הַמְּנַהֲיגוֹת כִּי הַמְּנַהֲיגוֹת עֵקֶרָה
בְּבַחֲיַנַּת רַחֲמִים וְעֵקֶר הַרַחֲמִים בְּהַסָּרֵת
עֲבוּרִים אֶפְלוּ שְׂמִין עֲבוּרִים וְאֶפְלוּ כִּשְׁהוּא
אוֹמֵר צְבִי הַפְּסִיקוּ (סִנְהֶדְרִין דַּס"ה:) אִין
לוֹ רַחֲמָנוּת בְּשִׁלְמוֹת בְּכֵן אִין לוֹ לְקַבֵּל
הַמְּנַהֲיגוֹת אֶפְלוּ מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה גְּדוּלָה

עַד שִׁיפְשֵׁשׁ אֶת עַצְמוֹ שְׁלֵא יִשְׂאֵר אֶצְלוֹ
 אֲמוּנוֹת שְׂאִין צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּגוֹן דְּרָכֵי
 הָאֱמִרֵי הַנִּלְוִי וְשִׂיחָהּ "תָּמִים עִם הָאֱלֹקִי"
 (דברים יח) אִזְ הִרְחַמְנוֹת בְּאֵמֶת וְלוֹ רְאוּי
 לְהִנְהִיג אֲבָל מִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת
 וְנִדְמָה שֵׁשׁ לוֹ רַחֲמָנוֹת עַל הָעוֹלָם וְרוֹצֵה
 לְהִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם זֶה בְּחִינַת (סוּטָה מ"ט):
 : וְהַפְּלָכוֹת תִּתְּהַפֵּךְ לְמִינּוֹת כִּי מְעַט הַמִּינּוֹת
 פּוֹגֵם בַּפְּלָכוֹת בְּבְחִינַת הַתְּהַנְּהָה וּמְהַפְּכָה
 לְמִינּוֹת כְּמוֹ שְׂמֵה־הַפֵּךְ אֶת הַפְּלָכוֹת לְעַצְמוֹ
 שֶׁהוּא מִיֵּן מְעַט

ד. וְדַע, שֶׁהֶאֱמוּנָה הִיא מְחֻזָּקֶת תָּמִיד
 בַּפְּלָכוֹת וְהַתְּהַנְּהָה שְׁלֵא יִקַּח אוֹתָהּ זָר
 שְׂאִין רְאוּי לָהּ וְדַע, שֶׁ עֵקֶר הַפְּלָכוֹת
 שֶׁרְשָׁהּ בַּחֲכָמָה בְּשִׁבִיל כְּדֵי לִידַע אִיךְ

לְהַנְהִיג וּלְמַלֵּךְ לָכֵן יֵשׁ לְכָל מַלְךְ חֲכָמִים
 וְיוֹעֲצִים כִּי בְּזֶה תִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ וְיִתְקַיֵּם
 מְדִינָתוֹ וְזֶהוּ (דְּבָרִים ל"ג) : "וַיְהִי בִישְׂרוֹן
 מַלְךְ, בְּהַתְּאַפֵּף רָאשֵׁי עָם" תִּינוּ, עַל יְדֵי
 רָאשֵׁי עָם, שֶׁהֵם הַמַּחֲזִין וְהַחֲכָמָה עַל יָדָם
 תִּכּוֹן בְּחִינַת הַמַּלְכוּת וְעַל יְדֵי אֲהַבַת
 הַחֲכָמִים, תִּכּוֹן הַמַּלְכוּת וְכַשְּׁבָא לְמַלְךְ
 אֵיזֵהוּ שְׂנֵאָה עַל הַחֲכָמִים יְדוּעַ לְהוֹי לֵה
 שְׂמֹן הַשָּׁמַיִם יוֹרִידוּהוּ מִמַּלְכוּתוֹ כִּי אֵין
 קִיּוּם לְעוֹלָם בְּלֹא הַחֲכָמָה בְּבַחֲיַנַת (מִשְׁלֵי
 כ"ט) : "מַלְךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ" וְ
 הַמִּשְׁפָּט הוּא בְּחִינַת חֲכָמִים בְּבַחֲיַנַת
 (וַיִּקְרָא כ"ו) : "וְאֵם אֶת מִשְׁפָּטִי תִגַּעַל
 נַפְשְׁכֶם" וְדַרְשׁוּ (בְּתו"כ:) זֶה הַשּׁוֹנֵא
 אֶת הַחֲכָמִים נִמְצָא זֶה שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה
 בְּשִׁלְמוֹת מַחֲמַת דְּרָכֵי הָאֱמֹרִי בְּשִׁבָא

לְקַח לְעֵצְמוֹ הַמַּלְכוּת וְהַתְּהַלְלָהּ וְהוּא אֵין
 רְאוּי לָהּ אֲזִי הָאֱמוּנָה שְׁפָכִיב הַתְּהַלְלָהּ
 הַמַּחְזִיק בְּהַתְּהַלְלָהּ שְׁלֵא יִגַּע בָּהּ זָר הוּא
 מִפִּיל לְאִישׁ זֶה לְשִׁנְאָת חֲכָמִים כְּדִי שְׁלֵא
 יִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ הַמַּלְכוּת וְהַמְּנַהֲיָנוּת וּבִדְאִי
 לֹא יִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ כִּי עֵקֶר הַמַּלְכוּת תְּלוּי
 בְּמִשְׁפָּט כַּנִּ"ל אֵלֶּא אִם כֵּן זֶה הַמַּחְזִיק
 בַּמַּלְכוּת מִתְגַּבֵּר בְּאִפְיֻקוּרְסוֹת וּמִיָּנּוֹת עַד
 שְׁמִפְרִיד אֶת הָאֱמוּנָה מִהַתְּהַלְלָהּ מִבְּחִינַת
 הַמַּלְכוּת מְלַחְחִיק בַּמַּלְכוּת אֲזִי יְכוּל
 לְהִיּוֹת שְׂיִתְקַיֵּם הַמַּלְכוּת בְּיָדוֹ כִּי אֵין מִי
 שְׁיִפִּיל אוֹתוֹ לְשִׁנְאָת חֲכָמִים כִּי הָאֱמוּנָה
 נִפְרָדָה מִהַמַּלְכוּת

וְזֶה: וְנִחִית בַּר אֲמֹרָאִי לְאֶתְוִי, וּבְעִי
 דְנִשְׁמַטָּה לְאֶטְמָה בַּר אֲמֹרָאִי זֶה שְׂאִין

לו אמונה בשלמות כנ"ל אטמיה זה בחינת
 (ישעיהו ל"ג) : "אטים אזנו משמע דמים"
 דלא שמע בזלותא דצורבא מדרבנן (מכות
 כ"ד) הינו בירשא הנ"ל רצה להפיל אותו
 לשנאת חכמים וזרק זיקא דחלא ונחת
 חלא בחינת התגברות המינות בחינת
 (תהלים ע"ג) : "כי יתחמץ לבבי" על ידי
 זה ונחת את הבירשא הנ"ל

ה. ובאמת מלכי העפונים אף על פי
 שמולקים עלינו אין במלכותם מבחינת
 מלכות ישראל ולא נגעו בה כי מי שרוצה
 לגע בה זה וזה לא נתקיים בידם הינו
 אפלו מלכותם על האמות העולם נטלה
 מהם כי האמונה שסביב מלכותנו מפיל
 את חכמתם שפלקותם תלוי בהם כנ"ל

וְזֶה שְׁפָתוֹב בְּמַפְלֵת מִצָּרִים (יִשְׁעֵיהוּ י"ט)
: "נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֶעַן" עַל יְדֵי אֲוֵלֶת הַיָּנוּ
נְפִילַת חֲכָמָתָם נִפְלָה מַלְכוּתָם וְזֶהוּ שְׁאָמְרוּ
חֲנַנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה לְנָבוּכַדְנֶצַּר: אֶתְּהָ
מֶלֶךְ עָלֵינוּ לְכַרְגָּא אֲבָל לְהַנְהִיג אֹתָנוּ
בְּעִבּוּדוֹת וּבְאֲמוּנוֹת אֶת וּכְלָבָא שְׂוָה
(וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ג, בְּמִדְבַר פְּרָשָׁה
ט"ו וּמְדַרְשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים) הַיָּנוּ שְׁאָמְרוּ
שְׂלֵא נִגַּע בְּמַלְכוּת יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיָּךְ לְאֲמוּנַתְנוּ
כִּי אֲמוּנַתְנוּ סוֹבֶבֶת אֶת הַמַּלְכוּת וְשׂוֹמְרַת
אוֹתָהּ מִלְּגַע בָּהּ זָר וּמִפִּיל אֶת רוֹדְפֶיהָ
לְשִׁנְאֵת חֲכָמִים. אִם לֹא שְׁתִּקְפָּה יַד הַפְּיִינוֹת
עַל הָאֲמוּנָה עַד שֶׁמִּפִּיל אֶת הָאֲמוּנָה וְאִז
יְכוּל לְקַבֵּל מַלְכוּתְנוּ, חָם וְשָׁלוֹם בְּבַחֲיַנֵּת
"וְזָרַק חֵלָא וּנְחַת" בַּנ"ל

ו. אַבְל דַּע, שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם אֵין מְנַיְחִים אוֹתוֹ
 לְקַח אוֹתָהּ בְּבַחֲיִנַת: וְנִפְקַת פְּרַת קָלָא: מַה
 אֵית לְכוּ בַּהֲדֵי קַרְטְלִיתָא. הַאֲתָתָא דְרַבִּי
 חֲנִינְיָא בְּן דְּוֹסָא, דַּעֲתִידָא לְמַשְׁדֵּי בֵּיהּ
 תְּכַלְתָּא לְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי. הֵינּוּ עַל
 יְדֵי שְׁלֵמוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
 שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵשֶׁת רַבִּי חֲנִינְיָא בְּן דְּוֹסָא כִּי
 רַבִּי חֲנִינְיָא בְּן דְּוֹסָא זֶה בְּחִינַת אֱמוּנָה כִּי
 מִדְּתוֹ אֱמוּנָה בְּחִינַת (בְּרָכוֹת י"ז): וְחֲנִינְיָא
 בְּנֵי דֵי לוֹ בְּקַב חָרוּבִין קַב חָרוּבִין מִדְּת
 אֱמוּנָה חָרוּבִין בְּחִינַת בְּרוּשִׁים, בְּחִינַת
 בִּירְשָׁא חֲנַ"ל וְאַשְׁת זֶה בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת
 שֶׁשְׁלֵמוֹתָם עַל יְדֵי אֱמוּנָה בְּבַחֲיִנַת רְאשֵׁי
 תִּבּוֹת: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תְּבַנְּהָ (דְּבָרִים כ"ז)
 וְאַבְנִים הֵן הָאוֹתִיּוֹת כְּמֵאמֹר (סֵפֶר יִצְרָח)
 : שְׁלֹשָׁה אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁשָׁה בְּתִים וְאוֹתִיּוֹת
 נְשִׁלְמִים עַל יְדֵי אֱמוּנָה בְּבַחֲיִנַת (צְפַנְיָה ג)

: "אז אהפך אל העמים שפה ברורה" וכו' תינו על ידי אמונה שהוא בחינת "לקרא כלם בשם ה'" על ידי זה אהפך שפה ברורה בחינת שלמות הדבור ושלמות האותיות זה בחינת התכלית של כל הנבראים כי כל העולמות נבראו על ידי אותיות ושלמות האותיות הוא היוד (עיין ז"ח שה"ש ע"פ אם לא תדעי) שהוא בחינת עולם הבא הנברא ביוד (כמו שאמרו רבותינו ז"ל מנחות כ"ט:) כי היוד היא נקדה אחרונה המשלים את תמונת כל אות כי בשחרם נקדה אחרונה המשלים תמונת האות אזי בודאי אין שלמות לאות ואין לה תמונה ואותיות הם במלכות ומנהיגות הנ"ל בבחינת מלכות פה (בפתח אליהו) כי עקר ההנהגה על ידי הדבור כי אי אפשר

לְהַנְהִיג וּלְצַוּוֹת אֱלֹא עַל יְדֵי הַדְּבֹר נִמְצָא,
 עַל יְדֵי הַשְּׁלֵמוֹת אוֹתִיּוֹת אֲמוּנָה שְׁבַמְלָכוֹת
 עַל יְדֵי זֶה הַצְּדִיקִים יוֹדְעִים אֶת הַתְּכֵלִית
 שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא כִּי הַצְּדִיקִים הַמְּנַהֲיָגִים אֶת
 הָעוֹלָם בְּבַחֲנֵינָת "צְדִיק מוֹשֵׁל" (שְׁמוּאֵל ב
 כ"ג) הֵם אוֹחֲזִים בְּמִדַּת הַמְּלָכוֹת וְעַל יְדֵי
 אֲחִיזָתָם בַּמְּלָכוֹת אוֹחֲזִים בְּאוֹתִיּוֹת שְׁבָה
 וְעַל יְדֵי אֲחִיזָתָם בְּאוֹתִיּוֹת הַשְּׁלָמִים הֵם
 אוֹחֲזִים בַּתְּכֵלִית שֶׁהִיא שְׁלֵמוֹת הָאוֹתִיּוֹת
 שֶׁהִיא בְּחִינַת יוֹד בְּחִינּוֹת עוֹלָם הֵבֵא וְזֶה
 בְּחִינַת תְּכֵלֶת, שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּכֵלִית (עֵיִן
 זוֹהַר שֶׁלַח קע"ה: פִּנְחָם רכ"ו: וּבִתְיֻקוֹן
 כ"א) שְׁנֵת־גְּלָה בְּתוֹךְ הַקְּרָטְלִיתָא בְּתוֹךְ
 הַמְּנַהֲיָגוֹת וְהַמְּלָכוֹת כִּנ"ל עַל יְדֵי אִשְׁת
 רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא עַל יְדֵי "אַבְנִים שְׁלֵמוֹת
 תְּכָנָה" לְצְדִיקָיָא לְעֵלְמָא דְאֵתִי שֶׁהַצְּדִיקִים
 מְשִׁיגִים הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא עֵלְמָא דְאֵתִי כִּנ"ל

וְזֶה בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ג) : "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַעְתּוֹ"
 שְׂיוֹכֵל אָדָם לְהַשְׁיֵיג הַתְּכֵלִית בְּכָל דָּבָר כִּי
 כָּל דָּבָר נִבְרָא בְּאוֹתִיּוֹת וּבְכָל אוֹת יֵשׁ בּוֹ
 שְׁלֵמוֹת הֵינּוּ הַנִּקְדָּה אֲחֵרוֹנָה שֶׁהִיא יוֹד
 בְּחִינַת עוֹלָם הֵבֵא שֶׁהִיא הַתְּכֵלִית הַמִּשְׁלֵי
 תְּמוּנַת הָאוֹת כַּנ"ל

ז. וְהַתְּכֵלִית נִקְרָא תְּכֵלֶת כִּי הַתְּכֵלֶת מְעַרְב
 שָׁחַר עִם לָבָן וְהוּא גִּזּוֹן שְׁבִין שָׁחַר וְלָבָן
 וּכְשֶׁנֶּתְחַבֵּר שָׁחַר וְלָבָן כְּמוֹ הַכֶּתֵב שֶׁהוּא
 בְּחִינַת שָׁחַר עַל גַּבֵּי לָבָן בְּיָדָיו תַּחֲתִיּוֹת
 הָאוֹת הַדְּבִיב וְקָרוֹב לְהַנִּיר שֶׁהוּא לָבָן
 בְּמִקוֹם הַדְּבִיב וְתִקְרֹב שָׁם הֵם מְעַרְבִים
 שָׁחַר עִם לָבָן בְּבְחִינַת תְּכֵלֶת וְתַחֲתִיּוֹת
 הָאוֹת הוּא הַסּוּף וְהַתְּכֵלִית כִּי כְּשֶׁהַסּוּף
 כּוֹתֵב וּמְעַמִּיד הַקֶּנֶה וְהָעֵט עִם הַדִּיּוֹ עַל

הַנֶּזֶר בְּיָדַי הַדִּיּוֹ רָחוּק מֵהַנֶּזֶר מְעַט עַד
 שֶׁהַסּוּפֵר מְעַמִּיק הָעַט עִם הַדִּיּוֹ בְּתוֹךְ
 עִמָּק הַנֶּזֶר וְאִז נִדְבַק שְׁחָרוֹת הַדִּיּוֹ בְּעִמָּק
 בְּקָרוֹב גָּדוֹל נִמְצָא שְׁתֵּקָרוֹב הוּא סוּף
 וְתִכְלִית וּבְמָקוֹם תֵּקָרוֹב שָׁם הַנֶּזֶר וְהַדִּיּוֹ
 יֵם מְעַרְבִים בְּבַחֲיִנַת תִּכְלֵת כַּנֶּזֶל כִּי כֵן
 הַדְּבָר שֶׁהַתִּכְלִית שֶׁהוּא סוּף הַמַּעֲשֵׂה הוּא
 בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה וְקָרוֹב לְהַמְּחָשֶׁבָה, כַּנֶּזֶר
 לְעִיל

אֲנִי רָאָה לְעֲנִיּוֹת דִּיעָתִי לְפָרֵשׁ, כִּי סוּף הַמַּעֲשֵׂה הוּא
 בְּחִינַת שְׁחָרוֹת וְתַחֲלַת הַמְּחָשֶׁבָה הוּא בְּחִינַת
 לִבְּן הָעֲלִיּוֹן כִּידוּעַ נִמְצָא שְׁסוּף הַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהוּא
 הַתִּכְלִית שֶׁהוּא בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה וְקָרוֹב לְהַמְּחָשֶׁבָה
 הוּא בְּחִינַת תִּכְלֵת, שֶׁהוּא חֲבוּר שָׁחַר וְלִבְּן. וְהַבֵּן

ח. וְזֶה דְּוָקָא בֵּת קוּל שְׂיִצָּא בִּי בְּחִינַת בֵּת
 קוּל הַתְּכָלִית שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים הֵינּוּ שְׂמַהֲפָדָּ
 כָּל דְּבָר מֵרֵאשׁוּ לְסוּפּוֹ שֶׁהוּא הַתְּכָלִית
 בְּבְחִינַת "אֵיזוֹהוּ חָכָם? הֲרֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד"
 (תַּמִּיד ל"ב) שֶׁהוּא הַסּוּף וְהַתְּכָלִית בִּי בֵּת
 קוּל הוּא מַה שְׂשׁוּמְעִין בְּשֶׁאֶחָד מוֹצִיא קוּל
 בַּיַּעַר אִוּ בְּמָקוֹם אַחֵר אִוּ שׁוֹמֵעַ בְּאֵלּוּ אַחֵר
 גַּם בֵּין מוֹצִיא קוּל בְּזֶה וְזֶה אָנּוּ שׁוֹמְעִין
 בְּחֻשֵׁינוּ בְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֵיזוֹהוּ דְּבוּר אֲזִי
 שׁוֹמְעִין גַּם בֵּין זֶה הַדְּבוּר בְּעֶצְמוֹ נִמְצָא
 שֶׁ הַבֵּת קוּל מְהַפֵּד אֶת הַדְּבוּר מֵרֵאשׁוּ
 לְסוּפּוֹ וּמְקָרֵב סוּפּוֹ לְעֶצְמוֹ לְמַשָּׁל, בְּשֶׁאָדָם
 מוֹצִיא דְּבוּר שֶׁל בְּרוּךְ בְּיַדִּי יוֹצֵא הָאוֹת
 בֵּית בְּרֵאשׁוֹנָה וְנִתְרַחַק מֵאָדָם וְאַחֵר כֵּךְ
 מוֹצִיא הָרִישׁ שֶׁל בְּרוּךְ וְאִזּוֹ הָרִישׁ קָרוֹב אֶל
 הַמוֹצִיא מֵהַבֵּית וְכֵן הֵכֵף שְׂמוֹצִיא בְּאַחֲרוֹנָה

היא קרוב לאדם הזה יותר מהריש והבת
 קול לזקחת זאת התבה ברוך ומתפכת
 אותה מראשה לסופה ומתפכת את הבית
 שתהיה קרוב לאדם יותר מהריש, והריש
 מהכף נמצא שהכף שהיא סוף ותכלית
 של התבה שהיתה רחוקה מתחלה מהבת
 קול בתכלית הרחוק עכשו היא קרובה
 בתכלית הקרוב כי כן אנו שומעין שבת
 קול מוציא תבת ברוך בתחלה בית, ואחר
 כך ריש, ואחר כך כף נמצא שהכף שהיא
 התכלית שהיתה מתחלה בתכלית הרחוק
 מהבת קול עכשו נתקרב בתכלית הקרוב
 כי הבת קול הפך את התבה ברת קלא
 בת קול דוקא הודיע את זאת מה אית
 לכו בהדי קרטיא דאתא דרבי חנינא
 בן דוסא, דעתידא לשדיא בה תכלתא

לְצַדִּיקִיָּא לְעִלְמָא דְאֵתִי [עַד פֶּאן לְשׁוֹן
רַבֵּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה]

[סִיּוּם הַמִּשְׁתַּעִי, דִּהְיֵינוּ: רַב יְהוּדָא הִנְדוּאָה
מִשְׁתַּעִי, וְשָׂאֵר תַּמְאֲמָרִים כְּאֵלֶּה, הַמּוּבָאִים
שָׁם בְּבָבָא בִּתְרָא אַחַר מְאֲמָרֵי רַבָּה בַר
בַּר חֲנָה, שָׁהִם: אָמַר לִי הוּנָא בַר נָתָן וְכוּ,
וּמַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הַכֵּל
יָבוֹא עַל נִכּוֹן בְּסִפּוּר לְקוּטֵי תַנְיִנָּא בְּסִימָן
ג וְד וְה לָד נָא וְרֵאֵה שָׁם, תַּמְצָא מְרַגּוּעַ
לְנַפְשָׁךְ]

עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֵיךְ לְסִים מְאֲמָרֵי
ה' מִשְׁתַּעִי", אֲשֶׁר הִסְתִּירוּ בְּהֵם גְּנֻזִיא
דְּמִלְכָּא בְּלָהוּ תַנְיָאֵי וְכִלְהוּ אָמוּרָאֵי כְּעַן
אֲצִיתוּ לְמִלּוֹי דְנַפְקִין בְּהַדְרָתָא, שִׁפְר
עֵלֶּה לְחַוְיָהּ בְּאִפֵּי מְלַכּוֹתָא בְּחַכְמָתָא

יִגָּלֶה לְכוּן קִצַּת לְהוֹדְעוֹתָא, גְּדֻלַּת
 הַבוֹרָא גְּנִיזוּן עֲלָיוֹן הַצְּפוּנִים בְּ"סִפְרָא
 דְּצְנִיעוּתָא" אֲתִיָּא וְתַמְהִיא דִּי עֶבֶד
 עֲפָנָא אֶלְקָא שְׁמִיָּא לְגִלּוֹת לְנוּ עֲטִין
 דִּיאֹרִיתָא, בְּדַרְךְ נִפְלָא וְנוֹרָא הַשְּׁוֶה לְכֹל
 נֶפֶשׁ לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב עַל יָדָם לְדִי בְּרָא
 כֹּלָא לְמַעַבְד לֵיה רְעוּתָא בְּרִיךְ שְׁמֵהּ
 לְעֵלָא מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירָתָא.

תפילה נפלאה לזכות לטייל בתורתו

מתוך תפילה קנ ב'ליקוטי תפילות' ח"א

וְעֹרְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ... שְׁאַזְכֶּה לְקִשְׁר עֲצָמַי בְּהַ בְּקִשְׁר
אֲמִיץ וְחֹזֵק תְּמִיד, בְּלִי שׁוּם רְפִיזוֹן, וְתִכְּף שְׂיָבֵא עַל
דַּעְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם אִיזָה מִחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה, מִכָּל שְׁכָן
וְכָל שְׁכָן אִיזָה הִרְהוּר רַע חֵם וְשָׁלוֹם, אֶבְרַח מִיַּד
מִמֶּנּוּ וְאֲנוּם לְתוֹךְ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל תּוֹרָה, וּמַעֲמֵק חֲשֻׁבַת
מִצְוֹלוֹת יָם וְטִיט תִּיּוֹן אֶבְרַח לְאוֹר הַחַיִּים, לְמִחֲשָׁבוֹת
וְהִרְהוּרֵי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ,
עַד שְׁאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁתִּפְתַּח לִי שְׁבִילֵי
הַשֶּׁכֶל, עַד שְׁאַפְנֵם בְּחֻדְרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֲזַכֶּה
לְבָנִם וְלִטַּיִל בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה מִחֻדְרֵי לְחֻדְרֵי וּמִפְּלִטִין
לְפִלְטִין וּמִחִיכָל לְחִיכָל וּמִבֵּית לְעֵלְיָה וּמִעֵלְיָה לְעֵלְיָה,
וּלְקִשְׁר וּלְחֻבֵר וּלְיַחַד וּלְכָלֵל כָּל הַחֻדְרִים וְחִיכָלוֹת
יַחַד בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק, וּלְחֻבֵר וּלְחֻשִׁיג וְיַדְיעַת אֲמִתַּת
אֲלֻקוֹתֶיךָ עַל יְדֵי זֶה, עַד שְׁאַזְכֶּה שְׁתַּתֵּן לִי בַּחֲסֵדֶיךָ
בְּמַתְנָה גְּמוּרָה אֵת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עִם כָּל
חֻדְרֵיהָ וְחִיכָלֶיהָ שֶׁתְּהִיָּה נִקְרָאת תּוֹרַתִּי מִמֶּשׁ וּיְקִים
בִּי מִקְרָא שְׁפָתְיֹב: "כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' הִפְצֹו, וּבְתוֹרַתוֹ
יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה"